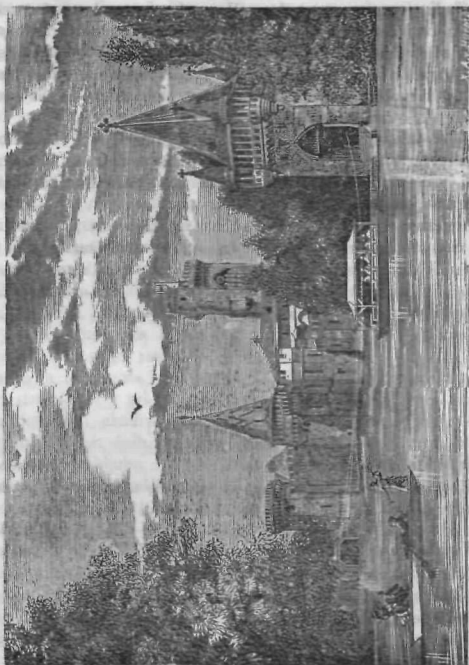

Veseli dogodek v cesarski rodovini.

Izvestno se še spominata, otroci ljubi, kakó so v dan 2. septembra t. l. topovi pokali v veselo znamenje zvestim avstrijskim narodom, da sta Njiju c. kr. Visokost cesarjevič Rudolf in presvitla nadvojvodinja Štefanija dobila prekrasno hčerko princezo, katera je pri sv. krstu v dan

Laksenburg.

5. septembra dobila imé Elizabeta. Bila je ravno angeljska nedelja, ko je poslal vsemogočni Bog našej presvitlej cesarski rodovini tega prezalega angela ter ž njim pomnožil naš cesarsko-habsburški rod. Vsi narodi avstrijsko-ogerske monarhije so se tega dogodka zelo razveselili, po vseh krajih so topovi pokali, in po cerkvah se je zbiralo pobožno ljudstvo, da prosi Bogá, naj bi blagoslovil novorojeno princezo in Njene presvitile stariše, presvitlega cesarja in vso cesarsko rodovino.

Podoba, katero vidite v tem sestavku, kaže vam grad Laksenburški, ki je blizu tri ure od Dunaja proti jugu. V cesarskem dvoru Laksenburgu, kder se je porodil tudi cesarjevič Rudolf, naslednik našemu presvitlemu cesarju, ugledala je luč sveta tudi Njegova presvitla hčerka, princeza Elizabeta. Grad Laksenburg, obdan s prekrasnimi gaji in vrtovi, spada med najstarejša poslopja avstrijskih vladarjev. Užé sredi 14. stoletja je bil ta grad svojina avstrijskih knezov in od tega časa so vsi avstrijski vladarji skrbeli in delali za njegovo oplešavo; a največ je storila v njegovo krasoto slavna cesarica Marija Terezija. Tudi njen sin, cesar Josip II., prebival je rad v tem prekrasnem cesarskem dvoru. Lepi, véliki gaj (park), ki se okolo gradú razprostira, zasajen je bil za vladarstva cesarja Frana I. Poslopje je v gotiškem slogu sezidano ter prava podoba starodavnega vitežkega domovja. Strehe na stolpih so pokrite z raznobarnimi opekami: jeden stolp nima strehe ter se po planoti njegovega vrha lahko hodi.

Malo ne vsak tujec, kateri pride na Dunaj, podá se v Laksenburg, da si ogleda ta prekrasni cesarski grad, njegove znamenitosti in zelene gaje; a z rojstvom princeze Elizabete, prve hčerke cesarjeviča Rudolfa, dala se je Laksenburgu še posebna znamenitost.

Novorojena princeza Elizabeta ima modri očesci in zlate lasce ter je, kakor časopisi poročajo, živa podoba svoje presvitle matere Štefanije.

Tudi mi kličemo s pristrčnim veseljem: Bog blagoslôvi mlado princezo, da bode rastle in se razvila v radost svojih presvitlih roditeljev in cele cesarske rodovine! *Ivan Tomšić.*

—*—

Zlati listi.

(Iz poljskega preložil T-ar.)

- 1) Najboljša pokora so dobra dela. *(Ijudevit Jenike.)*
- 2) Uboštvo je huda reč, to vem iz skušnje; a vender ne škoduje mladenci, ako ga osoda vrže iz ladije in mora plavati z lastno močjo. *(Garfield.)*
- 3) Váričen človek je dobrotnik človeške družbi. *(Adam Smith.)*
- 4) Nagiba se drevó, kadar sadje dozoréva;
Niža se oblak, kadar ga dež obtežuje;
Takó se plemeniti ne vzpénja k višku,
Ponižen je, čim bolj je imeniten. *(Jos. Szujski.)*
- 5) Delaj z duhom, da bodeš imel svoje mnenje in svoja dela. *(Jos. Szujski.)*
6. Delo ní sramota v nobenem stanu; prava sramota je — lenoba. *(Jos. Szujski.)*
7. Smrtna senca je zibelka jasnih zvezd. *(Jos. Szujski.)*
8. Naš duh vzraste ne v svojevolji, ne v razuzdanosti, ne v zaničevanju vere in običajev, nego v gorečej, prostej pobožnosti, v krepostih in ljubezni do tega, kar je lepo in vzvišeno. *(Kazimir Brodzinski.)*

—*—